6.3.11

$40b~(א"ר אלעזר אין שביעית) <math>\rightarrow 41b~($ דרש והתקין)

Note: the תורה prohibits (v5) eating "new grain" ("חדש") – i.e. any grain that has sprouted since the last מן התורה was brought, until the next מן התורה becomes permitted מן התורה becomes permitted מקדש is brought. If no מן התורה becomes permitted מקדש at daybreak, as inferred from the two terms in v. 5

ו **בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל** הַזֹּאת תָּשָׁבוּ אִישׁ אֶל אֲחַזָּתוֹ: וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךּ אוֹ **קְנה מִיַּד עֲמִיתֶדְ** אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו: *ויקרא כה, ינ-יד*כּי י**וֹבֵל הָוֹא לְדָשׁ** תִּהְיֶה לָּכֶם מִן הַשְּׁדֶּה תִּאכְלוּ אֶת תְבוּאָתָה: *ייקרא כה, יב*וֹנְתַתָּה בִּכְּטָף וְצֵּרְתָּ הַ**בְּטֶף הְּבִּוְדְ** הָּלְכְתָּא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר ה' אֱלֹהֶיךְ בּוֹּ: *דברים יד, כה*כּי אַצֶלֶה אֲרָכָה לָדְ וּמִמֵּכּוֹתיִדְ אֶרְפָאֵדְ וָאָם ה' כִּי נַדְּחָה קְרְאוּ לְדְּ צִיּיוֹן הָיא דֹרָשׁ אֵין לָה: יִרִּמִיהוּ ל, יו

(כּי הַאָלְה יִבְּי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוֹ עַּד עָצֶבּם הַיּוֹם הַאָּה עַד הָבִּיאֲכָם אֶת קְרְבּוֹ אֱלֹהֵיכָם חָקַת עוֹלְם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם: *ויקרא כו*, יד

- I. Continued analysis of status of פירות שביעית re purchase
 - a. שביעית :*ר' אלעזר* fruit can only become "mundane" vis sale
 - i. Reason: v. 1 juxtaposes שמיטה::) with sale of מטלטלין
 - 1. And: he accepts ר' יוחנן 's analogy (below) → just as קדש extends to שביעית; so too with שביעית
 - ii. Supporting ברייתא uses v. 2 to teach that שביעית תופסת דמיה
 - 1. Result: original fruit remain קדש (per "היא"); last item in chain of חילול as well (per "קדש")
 - 2. Support: ברייתא exclusively uses "לקח" →sanctity only "moves" via transaction
 - b. שביעית *די יוחנן* fruit can become "mundane" via sale or via "rememption" (דרך חילול
 - i. Reason: v. 2 refers to יובל as "קודש"; just as קודש is redeemed via sale or שביעית, so too with שביעית
 - 1. And: he reads v. 1 per homily of ריב"ח, detailing the "road to perdition" of סוחרי שביעית
 - ii. Supporting שביעית ברייתא and מתחלל on all animals, alive or slaughtered, per ה"מ
 - 1. שרות only on שחוטין; as precaution against him raising flocks (and delaying his מעשרות)
 - a. אזרת עדרים נקבות חיין on חילול dispute only about males; all agree that no גזרת עדרים נקבות חיין
 - iii. ר' אשי dispute ר' יוחנן/ר"א only with original fruit
 - 1. However: secondary fruit all agree that any form of חילול is valid
 - 2. Note: the use of לקח in לקייוא (above, supporting א"ר"), is a case of parallel construction
 - 3. Challenge (רבינא): ruling where he must use transaction to "redeem" פרי שני
 - iv. ברי שני (corrected): dispute only with regards פרי
 - 1. However: original fruit only becomes mundane via transaction
 - 2. Note: the mention of ברייתא in ברייתא (supporting ר' יוחנן) refers to דמי שביעית
 - a. Proof: מעשר (mentioned ibid) must mean דמי מעשר, per v. $3 \rightarrow$ מעשר is דמי שביעית is דמי שביעית
- II. משנה יב two ordinances of ר' יוחנן בן זכאי in the aftermath of חרבן הבית
 - a. Originally: the מקדש was taken in the מקדש all 7 days and everywhere else only on the first day
 - b. After the ריב"ז החדבן ordained that the לולב be taken everywhere all 7 days as דיכר למקדש (v. 4)
 - c. And: he ruled that חדש not be eaten until the end of טז ניסן (see note)
 - i. Reason: he anticipated that the מקדש will be rebuil
 - 1. And: people will remember that the year before they ate חדש from daybreak
 - 2. And: they'll do the same, not understanding that they must now wait for קרבן העמר
 - ii. Question: in this scenario, when would the מקדש have been built?
 - 1. If: built on 16th daybreak was already מתיר
 - 2. But if: built on 15th; should be permitted by midday, per מנחות י:ה
 - 3. *Must be*: that it was built at night, or just before sunset (on the 15th)
 - iii. ריב"ז דעב"ז was following ריב"ז (who understands that if there is no קרבן, entire day is אסור
 - 1. אסור interprets "עד ועד בכלל") יהודה "ברייתא in v. 5 as inclusive ("עד ועד בכלל") →all day is אסור
 - 2. Challenge: in ר' יהודה as recorded as disagreeing with ריב"ז (?)
 - a. Noting: that his "precaution" is the essential דין מן התורה
 - b. Defense: ר' יהודה didn't understand ר' properly
 - i. He thought (as did we): that ריב"ז was instituting a גזירה
 - ii. But really: he was explicating the law ("דרש והתקין" means "דרש והתקין")